

Durmuş Hocaoğlu

“Elveda Rumeli”den “Elveda Anadolu”ya! Olur mu? Neden Olmasın?

Yeniçağ, “Analiz”, 14 Nisan 2008, Pazartesi., s.08
“Analiz” Sıra No: 647; 2008-038; Nisan-06

YENİÇAĞ

Bir önceki yazımızda da kısaca temas ettiğimiz gibi, “son gelişmeler”e kadar, Türkiye-Avrupa Birliği münâsebetlerinde gözle görülür bir soğuma hâsıl olmuştu; AB misyonerlerinin karınlarına sancılar dolduracak, “AB’den vazgeçme lüksümüz yok”, “2008 AB yılı olmazsa olmaz”, “AKP, bahane olarak Sarkozy ile Merkel’in arkasına saklanıyor. Oysa kendi sorumluluklarının sadece bir bölümünü yerine getirirse, bakan işler nasıl değişecek” diye, dokunsanız salya-sümük ağlayacak kertede feryad figan edecek kadar. Ancak bu hüznün dönemi geçti AB beslemeleri için; artık sevinçten ağızları kulaklarına varıyor, yüzlerinde bir neş’e, bir neş’e ki sormayın gitsin. Nasıl olmasınlar ki: AB’nin kabalıklarından, küstahlıklarından gına getiren ve üstüne üstlük – belki en can alıcı nokta burası - “AB’ye gireceğiz, gelsin paralar” umutlarının fasa-fiso hülyâlardan başka birşey olmadığını az-çok kavramaya başlayan kamuoyunun Hükümet üzerindeki baskısının hâsıl ettiği netîceler, AB’cilerin korkulu kâbusuna dönüşmeye başlamışken, birden bire hiç beklemedikleri bir ânda tâlih kuşu kaybolmaya yüztutmuş umutlarını tâzeleyiverdi; hem de fazlasıyla: AKP hakkında açılan kapatma dâvâsı, birdenbire rüzgârların AB istikametinde esmeye başlamasına yol açmıştı.

Gerçekten de aynıyla böyle: AKP’nin kapatılması talebiyle açılan dâvâ, en fazla AB’nin işine yaramış bulunuyor.

Nasıl mı? Şöyle: Evvelen dar ve husûsî kontekstinde gerek parti olarak AKP’nin kendisinde, gerekse de tabanında, bir müddettir gerilemeye yüz tutmuş bulunan AB tutkunluğu yeniden yükselmeye başladı, hem de büyük bir sür’atle; nitekim geçtiğimiz hafta başında çıkan haberlere göre, AKP seçmen kitlesinde dâvâdan önce yüzde 29.1’e kadar gerilemiş bulunan AB taraftarlığı, Yargıtay Başsavcısı’nın dâvâ sürecini başlatması ile birlikte tırmanarak yüzde 47.1’e yükselmiş bulunuyor. Sürecin devam etmesi hâlinde daha da yükseleceğinden ise şüphe etmemek gerekir. Muhtemeldir ki, AKP’nin kapatılmasının kesinleşmesi hâlinde bu nisbet, bugüne kadar görülmüş en yüksek rekorları bile silip süpürecektir.

İkincileyin, daha geniş kontekstine gelince: Bu menfi gelişmenin, tabiatıyla, sâdece AKP tabanı ile tahdîd edilebileceği düşünülmemeli; bir önceki yazımızın bitiminde ifâde ettiğimiz, **iktidar hakkına sözde sâhip olmanın, halk egemenliği sorununu çözmeye yetmediğini** ve ne yapılsa yapılsın velâyet ve vesâyetlerden kurtulmanın yollarının aşılamayacağını düşünen, ümîdi kırılan ve kendisini çâresizlik içinde hisseden çok kişi, önünü ardını düşünmeden, yeniden yüzünü AB’ye çevirmeye başlamış bulunuyor ki bu gelişmenin de, aynı şekilde, AKP’nin kapatılmasının kesinleşmesi

hâlinde benzer bir süreç yaratacağına muhtemel değil muhakkak nazarıyla bakılmak gerektir.

İşte bütün bunlar, Türkiye'yi AB'nin karşısında iyiden iyiye zaafa düşürüyor, mukavemetini kırıyor; öyle ki, şu sıralarda neredeyse, adetâ, AB'nin isteyip de Türkiye'nin reddedeceği hiçbir şey yokmuş gibi bir görüntü var; 301'nci madde misâlinde olduğu gibi.

**

Defaatle yazdım; bâzan öylesine ümîdimin kesildiği ânlar oluyor ki, kalemi bırakasım geliyor; lâkin başka bir yolum yok, mecbûren yine yazacağım: Aşırı sertlik, amacına hizmet etmez, fayda yerine zarar getirir; mütemâdiyen vatandaşının üstüne-üstüne giden ve ona, her hâl ve davranışıyla **“bu ülkenin gerçek sâhibi ve hâkimi sen değilsin”** diyen; vatandaşları arasında tefrîkte bulunup bir kesimini ikinci sınıfa lââyık gördüğünü belli etmekten çekinmeyen bir devlet yönetimi, onların sadâkat bağlarını aşındırarak kendisine geri dönecek bir bumerang etkisi yaratır ve netîceten, galibi olmayan ve olmayacak olan bir çatışma sonunda, olan hem devlete hem millete olur.

Oluyor da nitekim; bu memleketten akıl mı kovuldu külliyyen, yoksa aklımın ermediği başka *derin şeyler* mi oluyor acaba; bakınız, AKP'nin irticâdan kapatılması için çırpınanlar, AKP'nin adetâ intikam alırcasına Türkiye'yi AB'nin vesâyetine sokan politikaları karşısında sessizler ve hattâ daha fazlası: Onlar da en az AKP kadar AB'ci olduklarını isbat etmek için hiçbir fırsatı kaçırmıyorlar.

**

... şu sıralarda bir televizyon kanalında **“Elveda Rumeli”** adlı bir yerli dizi oynuyor; diziyi seyretmediğim için detayını bilmiyorum, ama ana temasını az-çok kavradım sayılır. Diyeceğim şu ki, şu sıralar zihnime şöyle bir sorunun çengeli takılmış bulunuyor: Bu gidişle korkarım, yüz yıl kadar sonra dünyanın bir yerinde bâzı Türkler **“Elveda Anadolu”** diye bir dizi çekecekler.

Olur mu?

Neden olmasın?

